

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑ
ζουσαι.

ARISTOPHANIS
SACRA CERERIS
Celebrantes.

Προλογίζεαι Μνησίλοχος, κισθές
Ευειπίδου.

Proloquitur Mnéfilochus, socer
Euripidis.

Ζεῦ, χελιδὼν ἄρα ποτε φανήσε-
ται;
Ἀπολεῖ μὲ ἄλοῶν ἀνθρώπων ἔξ
ἑωθινῆ.

Iupiter, hirundo igitur, quando
apparebit?
Perdet me errare faciens homo ex
matutino.

Οἷόν τε ᾠρὴν τὴ σπλιῶα κομιδῆ μὲ ἐμβα-
λεῖν,

Fieri ne potest priusquam lienem valdè ego e-
ijciam,

Παρεῖθ' οὐ πῦθέσθ' ποῖ μ' ἀγχι δὲ Τειπίδῃ.

A te audire, quò me ducis ò Euripides?

Εὐ. Ἀλλ' οὐκ ἀκούειν δεῖ σε πάνθ' ὅς ἂν ἴ-
ηαι

EV R. Sed non audire oportet te omnia, qui sta-
tim

Οὐδ' παρεσῶς. Μν. πᾶς λέγεις αὐτῆς φεῖ-
θῶν.

Videbis presens. MN. Quomodo dicis: rursus
dicitò,

Οὐ δεῖ μ' ἀκούειν; Εὐ. οὐχ' ἄγ' ἀν' μέλλεις ὀ-
ρᾶν.

Non oportet me audire? EV R. non quæ quidem
utique futurus es videre.

Μν. Οὐδ' ἄρ' ὀρᾶν δεῖ μ'. Εὐ. οὐχ' ἀν' ἀκούειν
δέει.

MN. Neque quidem videre oportet me. EV. non
quæ quidem utique audire oportuerit.

Μν. Πᾶς μοι ᾠδῶναιεῖς; δεξιᾶς μὲν τοῖ λέ-
γεις.

MN. Quomodo me admones: dextere tamen
dicis.

Οὐ φῆς οὐ χελιδῶ μὲ οὐτ' ἀκούειν οὐδ' ὀ-
ρᾶν;

Non inquis tu oportere me neque audire, neq̄
videre:

Χωρὶς γὰρ αὐτῶν ἑκατέρου εἰν ἡ φύσις
τοῦ μήτ' ἀκούειν, μήτ' ὀρᾶν; Εὐ. εὐ' ἴδ' ὀ-
πι.

Separatim enim ipsorum utriusque est natura
Neque audiendi, neque videndi. EV. Benè scias
quòd.

Μν. Πᾶς χρεῖς; Εὐ. οὕτω ταῦτα διεκείδη τό-
τε.

MN. Quomodo separatim? EV. Ita hac distin-
cta sunt tunc.

Αἰθήρ γὰρ ὅτε τῶ περὶ τῶ διεχωρίζετο.
καὶ ζῶν ἂν αὐτῶ ζῶντι κινέμενα.

Æther enim cum primum divisus est,
Et animalia in ipso congenerabat mota:

Ω μὲν βλέπειν χεῖρ περὶ τῶ μηχανήτα-
το

Quo quidem cernere oportet, primum machi-
nata est

Ὀφθαλμὸν ἀπὸ μῦμον ἡλίου ἔροχθ',
Ἀκούων ἡ χραῖς ὡτῶ διετεξέλωατο.

Oculum similem solis rotæ:
Auditum autem infusorij aures perforavit.

BOVRDINVS. Ω Ζεῦ.] χετλιασιμόν ἔστι
προοίμιον τῆ Μνησίλοχος προλογίζοντος, τὸ δὲ Δία παρ-
λαβε κατ' ἐξοχλῶν τῶν ἄλλων θεῶν, καθάπερ καὶ ἐν Πλά-
των, ὡς ἀργαλέον πρᾶγμα ἔστιν ὡ Ζεῦ καὶ θεοί. Χελι-
δῶν ἄρα.] Γέτεσιν ἡμέρα δὴ ποτε φανήσε.] Ἐ γὰρ ἡ χε-
λιδῶν ἄρ' εἰ ἄσμα τι ἐνδοξικόν καὶ κελευσιμόν πρὸς ἔρ-
γα, ἀπεργε κατ' ἡμέραν καὶ ἑωθεν πρᾶσι δὲ φιλεῖ, καὶ
ἀρχῆ] ὅταν ἡ πρᾶξις ἀπὸ τῆ ἑωθινῆ τῆ ἡμέρας, ὡς ὅτι
τῶ πλείστον, ὅθεν καὶ ἡ παροιμία, μία χελιδῶν ἑὰρ εἰ ποιεῖ,
τέτεσι, μία ἡμέρα. Ἀπολεῖ μὲ ἄλοῶν ἀνθρώπων.]
Ευειπίδης (φίσι Μνησίλοχος) ἀπολεῖ με ἀπὸ τῆ ἑωθεν ἔ-
ξω καὶ κύκλῳ περὶ ἄτων, οἱ εἰν τῆ ἄλοισιν διαπονοῦντες
ποιεῖσιν. τῶ γὰρ σημαίνει ἄλοῶν. διηλοῖτε τυπτεῖν Ἐ κό-
πτειν, μετ' ἐν τῶ] τῶ ῥῆμα ἀπὸ τῶν τειρόντων, καὶ κο-
πῆντων εἰς ἄχνας, ὅθεν καὶ περὶ ξυνοφῶντι ἀλοῦντος πρῆμα
μα λέγει. Ἐ ὁ θεοφραστος καλεῖται ἀλοῦντος ἀπέρμα-
τα σωτερεβέτα, καὶ ὁ σίτηρος ἀλοῦντος, πατέμερος καὶ
σῶντερεβόμερος λέγει. Ἀπὸ ταύτης ἡ μεταφορᾶς σημαί-

νει τῶ το ῥῆμα ἀλοῦν, σφραβλοῦν, περὶ ἀγειν καὶ περὶ ἐρέ-
φειν ὅτι πολλὰς περὶ ὄψας, σφραβας, καὶ μεταβολας, ὡ-
σπερ οἱ πατωῦτες καὶ πρῆτοιτες εἰς ἄχνας. Ἐξ ἑωθινῆ]
ἀπὸ τῆ ἑωθεν. ταῦτα δὲ ὅτι παρ' αὐτῶ ἔλεγε ὁ Μνησίλο-
χος περὶ τῆ Ευειπίδου, μέλλοντος αὐτῶ περὶ εἰς πολ-
λὰς ὄψας, καὶ εἰς τούτο ἐχετλιαζει καὶ ἡ γαυάπτεαι.
Πεῖν τῶ ἀπλῶα ἐκβαλεῖν.] λέγει ὁ Μνησίλοχος, ὅτι ἄ-
ρα δὲ ἡ αὐτῶ ὅτι ἀκούειν ὡ Ευειπίδῃ ποῖ μ' ἀγχι
πρὶν τῶ περὶ τῶ ἀποβαλεῖν τῶ ἀπλῶα, τούτεσι δὲ ἡ-
δὴ τῶ ψυχῆς, καὶ εἴτα ὀργίξειται, οἱ γὰρ ἀπλῶα ἔχοντες
πολυλέγον] εἰ] φύσει πολυγέλωτες καὶ αἰεὶ ἡδόμενοι,
οἱ δὲ ἀποροῦντες τοῦ ἀπλῶος, ἀγέλωτες καὶ μελαγχό-
λοι, ὅθεν καὶ ἀπλῶα, λέγει] ἀμέτρως γελᾶν. καὶ
φάρμακον ἀπλῶων τὸ εὐρεθῆν πρὸς τὸ θεραπεύειν καὶ
ἰαθῆν τοὺς ἀπλῶωντας καὶ ἀμέτρως γελῶντας, ἔλλει-
ψις γοῦν καὶ ἀποβολῆ τοῦ ἀπλῶος, πῶ ἡδονῶν πα-
σαν ἀποβάλλει, καὶ οὕτω ὀργῶν ὅτι βάλλει καὶ εἰς ἄγει.
Πυθέσθαι.] τέτεσιν ἀκούειν. Ἀλλ' ἐκ ἀκούειν] ἐν τῶ λέ-